

som jeg finder, og spørger ikke, om Du har mange eller faa Heste — og Fordelingen maa da gøres bagefter med Hensyn til, hvad den Ene eller den Anden har arbejdet ud over sin Formue. Saaledes kommer Sneen ogsaa; den møder med et absolut Krav paa at blive ryddet afveien strax. Det kan kun gøres hurtigt ved, at det illebedeværende Mandskab opbydes til at arbejde usfortøvet, enten det vil eller ikke; men forsaavidt Nogen derved har ydet Mere, end han efter sin Ydelseskraft burde yde, saa maa Pengesfordelingen komme bagefter igjennem Beskatning og udjevne det. Dette er efter min Dvertydning det eneste Grundlag, som kan nedlægges i en Lov af denne Art, og hvad der forresten kan gøres for at tillempe den efter de stedlige Forhold, maa Loven give Anledning til, at de stedlige Myndigheder selv kunne rette.

J. M. Hansen: Det vilde altsaa blive en heel ny Lov, saa forskjellig fra den, der her er Tale om, at der ikke vilde kunne bruges et Bogstav af det nærværende Udkast. Det gaaer ikke an at tænke derpaa. Jeg troer ogsaa, at det vilde være uretfærdigt. Lad os nemlig tænke os det gennemført, at enhver arbejdsdygtig Mand var pligtig til efter Tilfælde at møde, saaoftede fornødent gjordes, til Sneekastning, mod derfor at erholde 3 Mark om Dagen, vilde det da ikke være en overmaade stor Uret mod dem, der i disse 3 Mark ikke havde det mindste Æquivalent for deres Arbejde, ligesom over for dem, der sidde i saadanne Stillinger, at denne Betaling i Reglen kan ansees som Æquivalent? En Mand er pligtig til at yde efter sin Stilling ogsaa til personlige Arbejder, hvad der med Billighed kan fordres af ham; men forlange, at han derudover skal gjøre personligt Arbejde for en vis, vilkaarlig sat Betaling, det lader sig efter min Mening ikke paa nogen Maade retfærdigt gjøre. Vil man i det Hele taget holde paa Sagens Ordning paa den Maade, som er foreslaaet i mit Udkast, at Arbeidskraften nemlig fordeles saaledes, som det maa forudsættes, at der er Gynde til at yde den, saa maa man gaae frem paa den selvsamme Maade med Hensyn til dem, der have Eiendom, der ikke er belastet

med Hartkorn, og som svare deres Ydelse, efter en ganske anden, fra Hartkornet forskjellig Maalestof, som med Hensyn til Hartkornsbeddere. Man maa bestemme det Forhold, hvorefter der ligelig kan paalægges dem samme Byrde, som der kan paalægges Hartkornet. Man har forresten i den gjældende Lovgivning Belæbning i saa Henseende; saaledes f. Ex. Balganordningen til Stænderne, hvor der er ansat en vis Taxationsværdi for Bygninger lige med Hartkornet. Det kan derfor ikke være vanskeligt at træffe en saadan Bestemmelse; men man kan ikke bestemme Arbejdet for Bygninger paa een Maade og for Hartkornet paa en anden.

Tscherning: Dersom det Raisonnement, som den ærede Rigsdagsmand har brugt om den personlige Ydelse i visse Nødtilfælde, var rigtigt, saa var hele vort Børnepligtsystem undergravet, og saa gjorde vi Uret i at udskrive f. Ex. en Student til Soldat; men vi gjøre ingen Uret i at lade den personlige Kraft yde sin Tjeneste i visse Nødtilfælde.

J. M. Hansen: Børnepligtsanordningen tillader at stille en Anden for sig; men man paalægger her enhver arbejdsdygtig Mand at kaste for sig selv, saa at han ikke kan lade Nogen gaae for sig.

W. Petersen: Saafremt dette Lovforslag skal nyde Fremme, vilde jeg, om jeg end ikke kan være enig med det i alle Henseender, dog udtale det Unskelige i, at det ogsaa kom til at omfatte en almindelig Revision af Reglementet af 1799, og saaledes ikke blot Landboernes Forpligtelse til Sneekastning, men ogsaa Kjøbstadsbeboernes. Med Hensyn til Kjøbstadsbeboernes Forpligtelse er der nemlig ikke nogen saa bestemt Regel, som med Hensyn til Landboernes efter den hidtilgjældende Lovgivning. Der er kun den ene Bestemmelse, at Sneekastning skal fordeles mellem Indvaanerne, uden at der indeholdes det Mindste om, hvorledes Fordelingen skal være. Der er saaledes ingen Bestemmelse, om den skal stee efter Folkehold, efter Beboernes Grundeielendom eller andre saadanne Hensyn, og